

transport, som fonden er forpligtet til at tilvejebringe inden rimelig tid. Kun undtagelsesvis, f. eks. hvor der ikke kan skaffes den pågældende anden overnatningsmulighed, og hvor det derfor ikke kan forlanges, at kunden afventer en fælles hjemtransport, vil kunden kunne arrangere sin egen hjemrejse, som fonden vil kunne godtgøre efter forslaget st. 3, hvis fonden skønner, at individuel hjemrejse er rimelig, og denne finder sted med passende transportmiddel.

Ifølge stk. 3 kan fonden yde en rimelig godtgørelse for en væsentlig misligholdelse, der indtræder i løbet af rejsen. En væsentlig misligholdelse vil således f. eks. foreligge, hvis forholdene nødvendiggør, at rejsekunder må transporteres hjem inden udløbet af den aftalte opholdsperiode, eller hvis den købte rejse må betragtes som afbrudt, idet rejsekunden overflyttes til et væsentligt ringere opholdssted, eller den i rejseprisen inkluderede forplejning standses.

Er der rent praktisk mulighed derfor, kan fonden efter stk. 4 bistå en rejsekunde, der befinder sig på rejsemålet, eventuelt således, at den »afbrudte« rejse gennemføres i overensstemmelse med kundens aftale, eller at der sikres rejsekunden opholdsmulighed og forplejning til hjemtransport kan arrangeres efter stk. 2. Bistand fra fondens side efter stk. 4 udelukker ikke, at der kan blive tale om ydelse af en godtgørelse til rejsekunden efter stk. 3.

Godtgørelse efter stk. 3 og 4 er ikke et retskrav imod fonden. Godtgørelsen udbetales, og bistanden ydes, såfremt betingelserne herfor er til stede, og fonden finder det rimeligt i det konkrete tilfælde.

Som nævnt er det en forudsætning for fondens bistand, at de forskellige situationer, der omhandles i § 3 skyldes rejsebureauets økonomiske forhold af den ovenfor beskrevne karakter. At en selskabsrejse i øvrigt ikke kvalitetsmæssigt svarer til det ved købet af rejsen lovede, kan ikke begrunde en godtgørelse fra fonden, og rejsekunden må være henvist til at indbringe sin sag for det private, godkendte Rejsebureau-Ankenævn.

Til § 5

Når fonden har måttet yde godtgørelse til en rejsekunde, indtræder fonden i kundens krav mod det rejsebureau, der bærer ansvaret for misligholdelsen, og fonden kan endvidere kræve sine udlæg til hjemtransport og anden bistand godtgjort af bureauet. Har rejsebureauet stillet garanti, jfr. forslaget § 6, stk. 3 og 4, skal fonden i første række

søge sine krav dækket heri. Er der uenighed om, hvilket af eventuelt to rejsebureauer – rejsearrangøren eller rejseagenten – der er ansvarlig over for kunden, må fonden, hvis den finder, at ansvarsspørgsmålet er tvivlsomt, afvente at gøre regres gældende til spørgsmålet er blevet løst ved domstolene under en af fonden anlagt sag.

Selv om rejsebureauet er uden ansvar for en misligholdelse over for rejsekunden, idet den skyldes økonomiske forhold hos en udenlandsk rejsearrangør, hæfter det danske rejsebureau alligevel efter stk. 2 over for fonden for krav, denne måtte have fået ved ydelse af godtgørelse og bistand til rejsekunden. Fondens kan dog alene søge sig fyldestgjort i det af rejsebureauet stillede garantiløb.

Aftaler mellem rejsekunde og rejsebureau om, at bureauet begrænser sit ansvar i tilfælde af, at bureauet ikke ser sig i stand til at opfylde sine forpligtelser, f. eks. således at forudbetaling kun delvist skal tilbagebetales, hvis rejsen ikke påbegyndes, må normalt anses for at være stridende mod bestemmelsen i aftalelovens § 36 og vil derfor ikke kunne gøres gældende over for rejsekunden og dermed over for fonden.

Til § 6

Ethvert rejsebureau, jfr. forslaget § 2, stk. 2, skal anmeldes til og registreres i fonden som betingelse for, at bureauet kan udøve den af lovforslaget omfattede virksomhed. Bureauet kan selv sagt ved siden heraf drive anden virksomhed som f. eks. salg af billetter. Det er et vilkår for registrering, at der af rejsebureauet over for fonden stilles en garanti i et pengeinstitut eller forsikringsselskab af en størrelse, der er den samme uanset bureauets omsætning, 100.000 kr. Det er i forslaget st. 4 anført, at fondens bestyrelse efter omstændighederne kan tillade, at garantien stilles på anden måde, og der er herved navnlig tænkt på den af statsinstitutionen DSB udøvede rejsebureauvirksomhed.

Er et rejsebureau dømt eller har vedtaget en bøde, jfr. forslaget § 16, stk. 1, nr. 1, for overtrædelse af forslaget § 6, stk. 2, 2. pkt., kan det ikke registreres, før fondens tilgodehavender hos bureauet er betalt. Det er dog ikke realistisk at forestille sig, at denne bestemmelse effektivt vil kunne hindre personer bag et rejsebureaukrak i igen at begynde virksomhed i branchen, hvorimod kravet til et rejsebureau ifølge forslaget § 6 om en individuel garantistillelse formentlig kan have en vis bremsende virkning.